

**ВАЖЛИВІСТЬ АКАДЕМІЧНОЇ КУЛЬТУРИ В КОНТЕКСТІ ЯКОСТІ
ЛІДЕРСТВА ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(НА ПРИКЛАДІ ПРОГРАМ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРА ТА ДОКТОРА
ФІЛОСОФІЇ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 011 «ОСВІТНІ, ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ»)**

Ігнатюк О. А.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

НТУ «ХПІ» четвертий рік поспіль підтверджує звання кращого технічного університету України. Наш університет покращив свої показники та посів II місце серед українських вишів у світовому рейтингу QS World University Ranking 2023. За 10 років участі Харківського Політеху в рейтингу – це найвищий результат, позиція 651-700 у загальному списку. Економічний поступ будь-якої країни чи регіону завжди базований на науковій основі. Саме наука створює інструменти для технологічного, економічного та соціального розвитку. Однак, в умовах глобальної проблеми масових «псевдонаукових» досліджень і «псевдонавчання» згаданий наслідковий зв'язок не реалізовується, що призводить до спотворення системи освіти. Однією з вагомих причин такого стану є недотримання норм академічної доброчесності, а інколи і просто їх нерозуміння усіма учасниками процесу. Академічна культура складається з культури мислення, культури розумової праці, педагогічної культури і академічної доброчесності (яка є невід'ємною складовою академічних прав і свобод). Важливим є соціальний вимір проблеми академічної доброчесності. Розуміння власної відповідальності (чи безвідповідальності) за порушення норм наукової етики з позиції викладачів та студентів безпосередньо визначає сприйняття системи вищої освіти в Україні та формування системи цінностей у молоді під час навчання в закладах освіти. Під час підготовки на програмах: ОП «магістр» та ОНП PhD спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» здобувачі 2-3 рівнів підготовки мають можливість обрати траєкторію свого навчання, відповідні освітні компоненти (ОК), розібратися з широким колом питань – серед них: якості освіти, лідерства освітнього простору, якості освітнього процесу, якості професійної діяльності, в контексті індивідуальності викладача його академічної свободи та академічної культури і доброчесності, тих інновацій, які пов'язані з реальною програмою саморозвитку педагога та успішністю його професійної діяльності. Під час формальної та неформальної освіти здобувачами з'ясовано суть академічної культури – як складного особистісного утворення, яке складається з комплексу ціннісних утворень, теоретичних та практичних знань, вмінь і навичок особистості, які забезпечують успішність інтелектуальних здібностей, особистісних якостей і властивостей для здійснення ефективної (успішної) професійної науково-педагогічної діяльності. У ході досліджень проблеми академічної доброчесності (динаміки розвитку педагогічного колективу, виховання лідерів тощо) визначено, що академічна культура є необхідною умовою і показником рівня автономії та академічних свобод закладу вищої освіти, безперечно свідчить про якість лідерства освітнього простору.